

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 904/2010

af 7. oktober 2010

**om administrativt samarbejde og bekæmpelse af svig vedrørende merværdiafgift
(omarbejdning)**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 113,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

efter en særlig lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Rådets forordning (EF) nr. 1798/2003 af 7. oktober 2003 om administrativt samarbejde vedrørende merværdiafgift ⁽³⁾ er blevet ændret væsentligt ved flere lejligheder. Da der skal foretages yderligere ændringer, bør forordningen af hensyn til klarheden omarbejdes.

(2) Instrumenterne til bekæmpelse af svig på vedrørende merværdiafgift (i det følgende benævnt »moms») i forordning (EF) nr. 1798/2003 bør forbedres og suppleres efter Rådets konklusioner af 7. oktober 2008, Kommissionens meddelelse til Rådet, Europa-Parlamentet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg om en samordnet strategi til forbedring af bekæmpelsen af momssvig i Den Europæiske Union og rapport fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet om anvendelsen af Rådets

forordning (EF) nr. 1798/2003 om administrativt samarbejde vedrørende merværdiafgift (i det følgende benævnt »Kommissionens rapport»). Der er desuden behov for redaktionelle eller praktiske præciseringer af bestemmelserne i forordning (EF) nr. 1798/2003.

(3) Svig og skatteunddragelse på tværs af grænserne mellem medlemsstaterne fører til budgettab og brud på princippet om skattemæssig retfærdighed. De kan ligeledes bevirke forbrejninger i kapitalbevægelserne og konkurrencevilkårene. Det berører således det indre markeds funktion.

(4) Bekæmpelsen af momssvig kræver et nært samarbejde mellem de kompetente myndigheder, som i hver medlemsstat er ansvarlige for at gennemføre de bestemmelser, der er fastsat på området.

(5) Foranstaltninger med henblik på afgiftsharmonisering, som træffes for at udføre det indre marked, bør omfatte indførelse af en fælles ordning for samarbejde mellem medlemsstaterne, særlig vedrørende udveksling af oplysninger, hvorved medlemsstaternes kompetente myndigheder skal yde hinanden gensidig bistand og samarbejde med Kommissionen med henblik på at sikre en korrekt anvendelse af moms på leveringer af varer og tjenesteydelser, på erhvervelse inden for Fællesskabet af varer og på import af varer.

(6) Det administrative samarbejde bør ikke medføre en unødvendig forskydning af de administrative byrder mellem medlemsstaterne.

(7) Med henblik på opkrævningen af det skyldige afgiftsbeløb bør medlemsstaterne samarbejde om at hjælpe til at sikre en korrekt momsansættelse. De skal derfor ikke alene sikre en korrekt anvendelse af afgiftsbeløb, der er skyldige på deres eget område, men bør også yde bistand til andre medlemsstater for at sikre en korrekt anvendelse af afgiftsbeløb, som er knyttet til en aktivitet, der udføres på deres eget område, men som er skyldige i en anden medlemsstat.

⁽¹⁾ Udtalelse af 5.5.2010 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ Udtalelse af 17.2.2010 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽³⁾ EUT L 264 af 15.10.2003, s. 1.

- (8) Kontrollen af, om moms anvendes korrekt i forbindelse med grænseoverskridende transaktioner, der er afgiftspligtige i en anden medlemsstat end den, hvor leverandøren er etableret, afhænger i mange sager af oplysninger, som etableringsmedlemsstaten råder over eller som langt lettere kan indhentes af denne medlemsstat. Effektiv kontrol af sådanne transaktioner er derfor afhængig af, at etableringsmedlemsstaten indsamler eller er i stand til at indsamle nævnte oplysninger.
- (9) Med henblik på at indføre en one-stop-shop-ordning, som omhandlet i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem⁽¹⁾, og med henblik på at anvende tilbagebetalingsproceduren for afgiftspligtige, der ikke er etableret i tilbagebetalingsmedlemsstaten, som omhandlet i Rådets direktiv 2008/9/EF af 12. februar 2008 om detaljerede regler for tilbagebetaling af moms i henhold til direktiv 2006/112/EF til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i tilbagebetalingsmedlemsstaten, men i en anden medlemsstat⁽²⁾ er der behov for regler for udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne og for opbevaring af disse oplysninger.
- (10) I grænseoverskridende situationer er det vigtigt at præcisere hver enkelt medlemsstats forpligtelser med henblik på at sikre en effektiv kontrol af afgifterne i den medlemsstat, hvor de er skyldige.
- (11) Elektronisk lagring og transmission af visse data med henblik på moms kontrol er nødvendigt, for at moms-systemet skal kunne fungere korrekt. Disse muliggør hurtig udveksling af og automatiseret adgang til oplysninger, hvilket styrker bekæmpelsen af svig. Dette kan opnås gennem en styrkelse af databaserne vedrørende de momspligtige og deres transaktioner inden for Fællesskabet, ved at databaserne udvides til at omfatte en række oplysninger om de afgiftspligtige og deres transaktioner.
- (12) Medlemsstaterne bør gennemføre passende kontrolprocedurer for at sikre, at oplysningerne er ajourførte, sammenlignelige og af god kvalitet, hvorved de bliver mere pålidelige. Vilkkårene for medlemsstaternes udveksling af og automatiserede adgang til elektronisk lagrede data bør fastlægges tydeligt.
- (13) Med henblik på at bekæmpe svig effektivt er det nødvendigt, at udveksling af oplysninger kan foregå uden forudgående anmodning. For at lette udvekslingen af oplysninger bør det fastlægges, for hvilke kategorier det er nødvendigt at indføre en automatisk udveksling.
- (14) Som angivet i Kommissionens rapport er tilbagemelding en hensigtsmæssig måde til at sikre løbende forbedring af kvaliteten af de udvekslede oplysninger. Der bør derfor fastlægges en ramme for tilbagemelding.
- (15) Med henblik på effektiv moms kontrol i forbindelse med grænseoverskridende transaktioner er det nødvendigt at fastsætte, at medlemsstaterne har mulighed for samtidig kontrol, og at embedsmænd fra én medlemsstat kan være til stede på en anden medlemsstats område inden for rammerne af det administrative samarbejde.
- (16) Bekræftelsen af momsregistreringsnumrenes gyldighed via internettet er et redskab, som de erhvervsdrivende i stigende grad gør brug af. Systemet med bekræftelse af momsregistreringsnumrenes gyldighed bør stille automatiseret bekræftelse af de relevante oplysninger til rådighed for de erhvervsdrivende.
- (17) Visse afgiftspligtige kan være underlagt specifikke forpligtelser, som er forskellige fra dem, der gælder i den medlemsstat, hvor de er etableret, navnlig i forbindelse med fakturering, når de leverer varer eller tjenesteydelser til kunder, som er etableret på en anden medlemsstats område. Der bør indføres en mekanisme der gør oplysninger om de pågældende forpligtelser lettilgængelige for disse afgiftspligtige.
- (18) Den seneste praktiske erfaring med anvendelsen af forordning (EF) nr. 1798/2003 i forbindelse med bekæmpelse af karruselsvig har vist, at indførelsen af en mekanisme med langt hurtigere udveksling af oplysninger, som omfatter betydeligt flere og bedre målrettede oplysninger, i visse tilfælde er afgørende for at bekæmpe svig effektivt. I overensstemmelse med Rådets konklusioner af 7. oktober 2008 bør der etableres et decentraliseret net uden status som juridisk person kaldet Eurofisc inden for rammerne af denne forordning for alle medlemsstater for at fremme og lette multilateralt og decentraliseret samarbejde, der tillader en målrettet og hurtig indsats for at bekæmpe specifikke former for svig.
- (19) Forbrugsmedlemsstaten bærer hovedansvaret for at sikre, at ikkeetablerede leverandører overholder deres forpligtelser. Med henblik herpå, for at kunne anvende den midlertidige særordning for elektronisk leverede tjenesteydelser i henhold til afsnit XII, kapitel 6, i direktiv 2006/112/EF, er det nødvendigt, at der fastlægges regler om videregivelse af oplysninger og overførsel af penge mellem identifikationsmedlemsstaten og forbrugsmedlemsstaten.
- (20) Oplysninger, som modtages af en medlemsstat fra tredjelande kan være særdeles nyttige for andre medlemsstater. På samme måde kan oplysninger modtaget af en medlemsstat fra andre medlemsstater være særdeles nyttige for tredjelande. Betingelserne for udveksling af sådanne oplysninger bør derfor fastlægges.
- (21) De nationale regler, der gælder for bankhemmelighed, bør ikke være til hinder for anvendelsen af denne forordning.
- (22) Denne forordning bør ikke berøre andre foranstaltninger, der er vedtaget på EU-plan med henblik på bekæmpelse af momssvig.
- (23) Af hensyn til effektiviteten, hurtigheden og omkostningerne er det vigtigt, at de oplysninger, der meddeles i henhold til denne forordning, så vidt muligt sendes elektronisk.

(1) EUT L 347 af 11.12.2006, s. 1.

(2) EUT L 44 af 20.2.2008, s. 23.

- (24) For at muliggøre en hurtigere behandling af anmodninger om oplysninger er det i betragtning af visse anmodningers repetitive karakter og den sproglige mangfoldighed i Unionen vigtigt, at man fremmer brugen af standardformularer i forbindelse med udvekslingen af oplysninger.
- (25) De frister, der er fastlagt i denne forordning med henblik på meddelelse af oplysninger, skal forstås som maksimumsfrister, der ikke må overskrides, idet princippet er, at oplysninger, der allerede er til rådighed for den bistandsøgte medlemsstat, skal meddeles straks, for at samarbejdet kan være effektivt.
- (26) Med henblik på anvendelsen af denne forordning bør det overvejes at begrænse visse rettigheder og forpligtelser, der er fastsat ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger⁽¹⁾, for at beskytte de interesser, der er nævnt i artikel 13, stk. 1, litra e), i nævnte direktiv. Sådanne begrænsninger er nødvendige og forholdsmæssige i betragtning af medlemsstaternes potentielle indtægtstab og den afgørende betydning, som de oplysninger, der er omfattet af denne forordning, har for effektiviteten af bekæmpelsen af svig.
- (27) Da de foranstaltninger, der er nødvendige for at gennemføre denne forordning, er generelle foranstaltninger efter artikel 2 i Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen⁽²⁾, bør de vedtages efter forskriftsproceduren i afgørelsens artikel 5 —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

1. Ved denne forordning fastsættes de vilkår, hvorunder de kompetente myndigheder, der i medlemsstaterne er ansvarlige for anvendelsen af momslovgivningen, skal samarbejde med de kompetente myndigheder i de øvrige medlemsstater og med Kommissionen for at sikre overholdelsen af denne lovgivning.

Med henblik herpå fastsættes der regler og procedurer, som giver medlemsstaternes kompetente myndigheder mulighed for at samarbejde og udveksle alle nødvendige oplysninger indbyrdes med henblik på at foretage en korrekt momsansættelse, kontrollere, at momsen anvendes korrekt, navnlig i forbindelse med transaktioner inden for Fællesskabet, og bekæmpe momssvig. Der fastsættes især regler og procedurer, som giver medlemsstaterne mulighed for at indsamle og udveksle de nævnte oplysninger elektronisk.

2. Denne forordning fastlægger betingelserne for, hvordan de i stk. 1 omhandlede myndigheder skal bistå ved beskyttelsen af momsindtægterne i samtlige medlemsstater.

3. Denne forordning berører ikke anvendelsen i medlemsstaterne af reglerne for gensidig retshjælp i straffesager.

4. I denne forordning fastsættes der også regler og procedurer for den elektroniske udveksling af oplysninger om moms i forbindelse med elektronisk leverede tjenesteydelser i overensstemmelse med særordningerne i afsnit XII, kapitel 6, i direktiv 2006/112/EF og også for eventuel efterfølgende informationsudveksling samt for så vidt angår tjenesteydelser, der er omfattet af disse særordninger, for pengeoverførsel mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder.

Artikel 2

1. I denne forordning forstås ved:

- a) »centralt forbindelseskantor«: det kontor, der er udpeget i henhold til artikel 4, stk. 1, som særlig ansvarligt for kontakterne til de øvrige medlemsstater med henblik på det administrative samarbejde
- b) »forbindelseskantor«: ethvert kontor, som ikke er det centrale forbindelseskantor, og som er udpeget som forbindelseskantor af den kompetente myndighed i henhold til artikel 4, stk. 2, til direkte at udveksle oplysninger på grundlag af denne forordning
- c) »kompetent embedsmand«: enhver embedsmand, der direkte kan udveksle oplysninger på grundlag af denne forordning, som han er beføjet til i medfør af artikel 4, stk. 3
- d) »bistandsøgende myndighed«: det centrale forbindelseskantor, et forbindelseskantor eller enhver kompetent embedsmand i en medlemsstat, som fremsætter en anmodning om bistand på den kompetente myndigheds vegne
- e) »bistandsøgte myndighed«: det centrale forbindelseskantor, et forbindelseskantor eller enhver kompetent embedsmand i en medlemsstat, som modtager en anmodning om bistand på den kompetente myndigheds vegne
- f) »transaktioner inden for Fællesskabet«: levering af varer og tjenesteydelser inden for Fællesskabet
- g) »levering af varer inden for Fællesskabet«: en levering af varer, som skal angives i den oversigt, der er omhandlet i artikel 262 i direktiv 2006/112/EF
- h) »levering af tjenesteydelser inden for Fællesskabet«: levering af tjenesteydelser, som skal angives i den oversigt, der er omhandlet i artikel 262 i direktiv 2006/112/EF
- i) »erhvervelse af varer inden for Fællesskabet«: erhvervelse af retten til som ejer at råde over løsøre som omhandlet i artikel 20 i direktiv 2006/112/EF
- j) »momsregistreringsnummer«: det nummer, der er omhandlet i artikel 214, 215 og 216 i direktiv 2006/112/EF
- k) »administrativ undersøgelse«: alle former for kontrol, efterprøving og andre foranstaltninger, som foretages af medlemsstater i forbindelse med udførelsen af deres opgaver med henblik på at sikre en korrekt anvendelse af momslovgivningen

⁽¹⁾ EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

⁽²⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

- l) »automatisk udveksling af oplysninger«: systematisk meddelelse til en anden medlemsstat, uden forudgående anmodning, af oplysninger, som er defineret på forhånd
- m) »spontan udveksling«: ikkystematisk kommunikation på et hvilket som helst tidspunkt, uden forudgående anmodning, af oplysninger til en anden medlemsstat
- n) »person«:
- i) en fysisk person
 - ii) en juridisk person
 - iii) når der i henhold til gældende lovgivning er mulighed for det, en sammenslutning af personer, der kan udføre retshandler, men som ikke har en juridisk persons retsstilling
 - iv) ethvert andet retligt arrangement uanset art og form, med eller uden status som juridisk person, og som gennemfører transaktioner, hvoraf der skal svares moms
- o) »automatiseret adgang«: mulighed for straks at have adgang til et elektronisk system for at konsultere visse oplysninger indeholdt deri
- p) »elektronisk«: ved hjælp af elektronisk dataudstyr til behandling (herunder digital kompression) og lagring af data og under anvendelse af tråd, radio, optiske midler eller andre elektromagnetiske midler
- q) »CCN/CSI-netværk«: den fælles platform, der er baseret på the Common Communication Network (i det følgende benævnt »CCN«) og Common System Interface (i det følgende benævnt »CSI«), og som er udviklet af Unionen for at sikre alle elektroniske transmissioner mellem de kompetente myndigheder på told- og skatteområdet
- r) »samtidig kontrol«: samordnet kontrol af den skattemæssige situation vedrørende en eller flere indbyrdes forbundne afgiftspligtige, organiseret af mindst to deltagende medlemsstater, som har fælles eller komplementære interesser.

2. Fra den 1. januar 2015 finder definitionerne i artikel 358, 358a og 369a i direktiv 2006/112/EF også anvendelse med henblik på denne forordning.

Artikel 3

De kompetente myndigheder er de myndigheder, i hvis navn denne forordning anvendes, hvad enten det sker direkte eller efter bemyndigelse.

Hver medlemsstat giver senest den 1. december 2010 Kommissionen meddelelse om, hvem der er dens kompetente myndighed med henblik på denne forordning, og giver efterfølgende straks Kommissionen meddelelse om eventuelle ændringer heraf.

Kommissionen stiller en oversigt over alle medlemsstaternes kompetente myndigheder til rådighed for de øvrige medlemsstater og offentliggør disse oplysninger i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 4

1. Hver medlemsstat udpeger et centralt forbindelseskantor som særlig ansvarligt, efter bemyndigelse, for kontakterne til de øvrige medlemsstater med henblik på det administrative samarbejde. Den underretter Kommissionen og de andre medlems-

stater herom. Det centrale forbindelseskantor kan også udpeges som ansvarligt for kontakt til Kommissionen.

2. Den kompetente myndighed i hver medlemsstat kan udpege forbindelseskantorer. Det centrale forbindelseskantor er ansvarligt for at ajourføre listen over disse kantorer og gøre den tilgængelig for de centrale forbindelseskantorer i de andre berørte medlemsstater.

3. Den kompetente myndighed i hver medlemsstat kan desuden på de af denne fastsatte betingelser udpege kompetente embedsmænd, der direkte kan udveksle oplysninger på grundlag af denne forordning. Ved en sådan udpegelse kan den begrænse omfanget af de uddelegerede beføjelser. Det centrale forbindelseskantor er ansvarligt for at ajourføre listen over de pågældende embedsmænd og gøre den tilgængelig for de centrale forbindelseskantorer i de andre berørte medlemsstater.

4. De embedsmænd, der udveksler oplysninger i medfør af artikel 28, 29 og 30, anses under alle omstændigheder for at være kompetente til dette formål i overensstemmelse med de betingelser, de kompetente myndigheder fastlægger.

Artikel 5

Når et forbindelseskantor eller en kompetent embedsmand sender eller modtager en anmodning om bistand eller svar på en sådan anmodning, underretter det/han det centrale forbindelseskantor i dets/sin medlemsstat på de af denne fastlagte betingelser.

Artikel 6

Hvis et forbindelseskantor eller en kompetent embedsmand modtager en anmodning om bistand, der kræver foranstaltninger uden for dets/hans territoriale område eller ansvarsområde, sender det/han straks en sådan anmodning til det centrale forbindelseskantor i dets/sin medlemsstat og underretter den bistandssøgende myndighed herom. I dette tilfælde begynder perioden i artikel 10 dagen efter, at anmodningen om bistand er blevet fremsendt til det centrale forbindelseskantor.

KAPITEL II

UDVEKSLING AF OPLYSNINGER EFTER ANMODNING

AFDELING 1

Anmodning om oplysninger og om administrative undersøgelser

Artikel 7

1. På anmodning af den bistandssøgende myndighed meddeler den bistandssøgte myndighed de i artikel 1 omhandlede oplysninger, herunder også oplysninger vedrørende et eller flere konkrete tilfælde.

2. Med henblik på den i stk. 1 omhandlede meddelelse lader den bistandssøgte myndighed om nødvendigt foretage den nødvendige administrative undersøgelse for at indhente disse oplysninger.

3. Indtil den 31. december 2014 kan den i stk. 1 omhandlede anmodning indeholde en begrundet anmodning om en administrativ undersøgelse. Hvis den bistandssøgte myndighed finder, at det ikke er nødvendigt med en administrativ undersøgelse, underretter den straks den bistandssøgende myndighed om grundene hertil.

4. Fra den 1. januar 2015 kan den i stk. 1 omhandlede anmodning indeholde en begrundet anmodning om en specifik administrativ undersøgelse. Hvis den bistandsøgte myndighed finder, at det ikke er nødvendigt med en administrativ undersøgelse, underretter den straks den bistandsøgende myndighed om grundene hertil.

Uanset første afsnit kan en undersøgelse vedrørende de beløb, der er angivet af en afgiftspligtig person i forbindelse med levering af varer eller tjenesteydelser som omhandlet i bilag I, der foretages af en afgiftspligtig person etableret i den bistandsøgte myndigheds medlemsstat og som er afgiftspligtige i den bistandsøgende myndigheds medlemsstat, imidlertid kun afvises

- a) af de grunde, der fremgår af artikel 54, stk. 1, vurderet af den bistandsøgte myndighed i overensstemmelse med en erklæring om bedste praksis vedrørende interaktionen mellem dette stykke og artikel 54, stk. 1, der skal vedtages efter proceduren i artikel 58, stk. 2,
- b) af de grunde, der fremgår af artikel 54, stk. 2, 3, og 4, eller
- c) på grundlag af, at den bistandsøgte myndighed allerede har givet den bistandsøgende myndighed oplysninger om samme afgiftspligtige person i forbindelse med en administrativ undersøgelse, der er gennemført mindre end to år forinden.

Når en administrativ undersøgelse som omhandlet i andet afsnit, nægtes af den bistandsøgte myndighed af de grunde, der er omhandlet i litra a) eller b) skal den dog give den bistandsøgende myndighed datoerne for og værdierne af alle relevante leverancer, som den afgiftspligtige person i de to seneste år har gennemført i den bistandsøgende myndigheds medlemsstat.

5. For at fremskaffe de ønskede oplysninger eller at foretage den ønskede administrative undersøgelse forholder den bistandsøgte myndighed eller den administrative myndighed, som førstnævnte forelægger sagen for, sig på samme måde, som hvis den handlede på egne vegne eller efter anmodning fra en anden myndighed i sit hjemland.

Artikel 8

Anmodninger om oplysninger og om administrative undersøgelser i henhold til artikel 7 indgives ved hjælp af en standardformular, som vedtages efter proceduren i artikel 58, stk. 2, undtagen i de i artikel 50 omhandlede tilfælde eller i undtagelsestilfælde, hvor anmodningen indeholder grundene til at den bistandsøgende myndighed finder, at det ikke er hensigtsmæssigt at anvende standardformularen.

Artikel 9

1. På anmodning af den bistandsøgende myndighed meddeler den bistandsøgte myndighed denne alle de relevante oplysninger, den råder over eller fremskaffer, samt resultaterne af administrative undersøgelser i form af rapporter, attester og alle andre dokumenter eller bekræftede genpartier eller uddrag af sådanne dokumenter.

2. Originaldokumenter fremsendes dog kun, for så vidt som de gældende bestemmelser i den medlemsstat, hvor den bistandsøgte myndighed er hjemmehørende, ikke er til hinder herfor.

AFDELING 2

Frist for meddelelse af oplysninger

Artikel 10

Den bistandsøgte myndighed meddeler de i artikel 7 og 9 omhandlede oplysninger hurtigst muligt og senest tre måneder efter datoen for modtagelsen af anmodningen.

I tilfælde, hvor de pågældende oplysninger allerede er til den bistandsøgte myndigheds rådighed, nedsættes fristen til højst en måned.

Artikel 11

For særlige kategorier af tilfælde kan den bistandsøgte og den bistandsøgende myndighed aftale andre frister end dem, der er fastsat i artikel 10.

Artikel 12

Når den bistandsøgte myndighed ikke er i stand til at besvare anmodningen inden for den fastsatte frist, underretter den omgående skriftligt den bistandsøgende myndighed om årsagerne til, at fristen ikke kan overholdes, og om, hvornår den mener, den rimeligvis vil kunne besvare anmodningen.

KAPITEL III

UDVEKSLING AF OPLYSNINGER UDEN FORUDGÅENDE ANMODNING

Artikel 13

1. Den kompetente myndighed i hver medlemsstat fremsender uden forudgående anmodning de i artikel 1 omhandlede oplysninger til den kompetente myndighed i enhver anden medlemsstat, som berøres heraf, i følgende situationer:

- a) hvor afgiftsfastsættelsen skønnes at finde sted i bestemmelsesmedlemsstaten, og oplysningerne fra oprindelsesmedlemsstaten er nødvendige for effektiviteten af bestemmelsesmedlemsstatens kontrolsystem
- b) hvor en medlemsstat har grunde til at tro, at der er eller kan være begået en overtrædelse af momslovgivningen i den anden medlemsstat
- c) hvor der er risiko for tab af skatteindtægter i den anden medlemsstat.

2. Udvekslingen af oplysninger uden forudgående anmodning sker enten automatisk i overensstemmelse med artikel 14 eller spontant i overensstemmelse med artikel 15.

3. Oplysningerne sendes via de standardformularer, der er vedtaget efter proceduren i artikel 58, stk. 2.

Artikel 14

1. Følgende fastsættes efter proceduren i artikel 58, stk. 2:

- a) nøjagtigt hvilke kategorier af oplysninger, der skal udveksles automatisk
- b) hvor hyppigt den automatiske udveksling af hver kategori af oplysninger, skal foregå, og
- c) de praktiske ordninger for den automatiske udveksling af oplysninger.

En medlemsstat kan undlade at deltage i den automatiske udveksling af oplysninger for så vidt angår en eller flere kategorier, hvis indsamlingen af oplysninger til en sådan udveksling ville kræve, at momspligtige personer blev pålagt nye forpligtelser, eller ville pålægge medlemsstaten en uforholdsmæssigt stor administrativ byrde.

Resultaterne af denne automatiske udveksling af oplysninger af de enkelte kategorier gennemgås en gang om året af det udvalg, der er omhandlet i artikel 58, stk. 1, for at sikre, at denne form for udveksling kun finder sted, hvis det er den mest effektive metode til udveksling af oplysninger.

2. Fra den 1. januar 2015 udveksler den kompetente myndighed i hver medlemsstat navnlig oplysninger automatisk for at sætte hver forbrugsmedlemsstat i stand til at fastslå, om de afgiftspligtige personer, der ikke er etableret på dens område, korrekt angiver og betaler skyldig moms i forbindelse med teleydelser, radio- og tv-sprengningstjenester og elektronisk leverede tjenesteydelser, uanset om den afgiftspligtige person gør brug af særordningen i afsnit XII, kapitel 6, afdeling 3, i direktiv 2006/112/EF. Etableringsmedlemsstaten underretter forbrugsmedlemsstaten om eventuelle afvigelser, der konstateres.

Artikel 15

Medlemsstaternes kompetente myndigheder meddeler spontant de andre medlemsstats kompetente myndigheder de i artikel 13, stk. 1, omhandlede oplysninger, som ikke er blevet meddelt dem som led i den automatiske udveksling, der er omhandlet i artikel 14, som de har kendskab til, og som de anser for at kunne være nyttige for disse kompetente myndigheder.

KAPITEL IV

FEEDBACK

Artikel 16

Når en kompetent myndighed giver oplysninger i henhold til artikel 7 eller 15, kan den anmode den kompetente myndighed, der har modtaget oplysningerne, om at sende feedback derom. Hvis en sådan anmodning foretages, skal den kompetente myndighed, der modtager oplysningerne, med forbehold af de regler om fortrolighed med hensyn til skatteforhold og databeskyttelse, der gælder i dens medlemsstat, sende denne feedback til den kompetente myndighed, der har leveret oplysninger, så hurtigt som muligt, såfremt det ikke indebærer en uforholdsmæssigt stor administrativ byrde for den. De praktiske ordninger fastsættes efter proceduren i artikel 58, stk. 2.

KAPITEL V

LAGRING OG UDVEKSLING AF SPECIFIKKE OPLYSNINGER

Artikel 17

1. Hver medlemsstat skal i et elektronisk system lagre følgende oplysninger:

- a) oplysninger, der indsamles i henhold til afsnit XI, kapitel 6, i direktiv 2006/112/EF
- b) data, der indsamles i henhold til artikel 213 i direktiv 2006/112/EF, om den identitet, virksomhed, juridiske form

og adresse, der er knyttet til de personer, til hvem den har tildelt et momsregistreringsnummer, samt datoen for tildeelingen af dette nummer

- c) data vedrørende momsregistreringsnumre, den har tildelt, og som er blevet ugyldige, samt datoerne, hvor disse numre blev ugyldige, og
- d) oplysninger, der indsamles i henhold til artikel 360, 361, 364 og 365 i direktiv 2006/112/EF, såvel som, fra den 1. januar 2015, oplysninger, som den indhenter i henhold til artikel 369c, 369f og 369g i nævnte direktiv.

2. De tekniske detaljer i forbindelse med den automatiserede undersøgelse af de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, litra b), c), og d), vedtages efter proceduren i artikel 58, stk. 2.

Artikel 18

For at de i artikel 17 omhandlede oplysninger kan anvendes i de procedurer, der er fastlagt ved denne forordning, skal de være tilgængelige i mindst fem år regnet fra udgangen af det første kalenderår, hvor der skal gives adgang til oplysningerne.

Artikel 19

Medlemsstaterne skal sikre, at de oplysninger, der er tilgængelige i deres elektroniske system som omhandlet i artikel 17, er ajourførte, fuldstændige og nøjagtige.

Der fastlægges efter proceduren i artikel 58, stk. 2, i nævnte procedure kriterier for, hvilke ændringer der ikke er relevante, væsentlige eller nyttige, og som derfor ikke behøver at blive foretaget.

Artikel 20

1. De i artikel 17 omhandlede oplysninger indlæses straks i det elektroniske system.

2. Uanset stk. 1 indlæses de i artikel 17, stk. 1, litra a), omhandlede oplysninger i nævnte elektroniske system senest en måned efter udløbet af den periode, oplysningerne vedrører.

3. Uanset stk. 1 og 2 skal de oplysninger, som rettes eller tilføjes i henhold til artikel 19, indlæses i det elektroniske system senest en måned efter den periode, hvor de er indsamlet.

Artikel 21

1. Hver medlemsstat giver de øvrige medlemsstats kompetente myndigheder automatisk adgang til de oplysninger, der er lagret i henhold til i artikel 17.

2. Hvad angår de oplysninger, der er omhandlet i artikel 17, stk. 1, litra a), skal der mindst være adgang til følgende detaljerede oplysninger:

- a) de momsregistreringsnumre, som er tildelt af den medlemsstat, der modtager oplysningerne
- b) den samlede værdi af alle leveringer af varer inden for Fællesskabet og den samlede værdi af alle leveringer af tjenesteydelser inden for Fællesskabet til personer, der har fået tildelt et momsregistreringsnummer, jf. litra a), fra alle virksomheder, der er momsregistreret i den medlemsstat, der stiller oplysningerne til rådighed

- c) momsregistreringsnummeret for alle personer, der har foretaget de i litra b) omhandlede leveringer af varer og tjenesteydelser
- d) den samlede værdi af de i litra b) omhandlede leveringer af varer og tjenesteydelser, der er foretaget af hver enkelt af de i litra c) omhandlede personer til hver enkelt af de personer, som er blevet tildelt et momsregistreringsnummer, jf. litra a)
- e) den samlede værdi af de i litra b) omhandlede leveringer af varer og tjenesteydelser, der er foretaget af hver enkelt af de i litra c) omhandlede personer til hver enkelt af de personer, som er blevet tildelt et momsregistreringsnummer af en anden medlemsstat, på følgende betingelser:
- i) adgangen gives i forbindelse med efterforskning af mistanke om svig
 - ii) adgangen gives via en Eurofiscforbindelsesembedsmand, som nævnt i artikel 36, stk. 1, der har en personlig brugeridentifikation til det elektroniske system, der giver adgang til oplysningerne, og
 - iii) adgangen kan kun ske i den almindelige arbejdstid.

De i litra b), d) og e), omhandlede værdier skal angives i valutaen i den medlemsstat, der stiller oplysningerne til rådighed, og skal vedrøre de perioder for indgivelse af oversigterne, der er fastsat for den enkelte afgiftspligtige person, jf. artikel 263 i direktiv 2006/112/EF.

Artikel 22

1. For at garantere et rimeligt sikkerhedsniveau over for skattemyndighederne med hensyn til kvaliteten og pålideligheden af de oplysninger, der er tilgængelige via det elektroniske system, som omhandlet i artikel 17, vedtager medlemsstaterne de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at de oplysninger, der gives af afgiftspligtige personer og af ikkeafgiftspligtige juridiske personer med henblik på deres identificering til brug for momsregistrering i overensstemmelse med artikel 214 i direktiv 2006/112/EF, efter deres vurdering er fuldstændige og nøjagtige.

Medlemsstaterne gennemfører procedurer til kontrol af disse data, som følge af resultaterne af deres risikovurderinger. Kontrollen gennemføres i princippet forud for momsregistreringen, eller, hvis der kun er foretaget foreløbig kontrol forud for en sådan registrering, senest seks måneder efter en sådan registrering.

2. Medlemsstaterne underretter det i artikel 58 omhandlede udvalg om de foranstaltninger, der på nationalt plan er iværksat for at sikre kvaliteten og pålideligheden af oplysningerne i overensstemmelse med stk. 1.

Artikel 23

Medlemsstaterne sikrer, at momsregistreringsnummeret omhandlet i artikel 214 i direktiv 2006/112/EF mindst i følgende situationer vises som ugyldigt i det i artikel 17 omhandlede elektroniske system:

- a) når de momsregistrerede personer, der har erklæret, at de har indstillet deres økonomiske virksomhed, jf. artikel 9 i direktiv 2006/112/EF, eller når den kompetente skattemyndighed anser at de har indstillet deres økonomiske virksomhed. En skattemyndighed kan navnlig antage, at en person har indstillet sin økonomiske virksomhed, når denne trods anmodninger herom ikke har forelagt momsangivelser og oversigter i et år efter udløbet af fristen for indgivelse af den første ikkeforelagte momsangivelse eller oversigt. Personen skal dog have ret til at bevise sin økonomiske virksomhed på anden vis
- b) når personer, der med henblik på at blive momsregistreret har afgivet falske oplysninger eller har undladt at meddele ændringer i deres oplysninger, og hvor den pågældende ikke ville være blevet registreret eller ikke kunne have opretholdt registreringen, hvis skattemyndighederne var blevet underrettet.

Artikel 24

Når medlemsstaternes kompetente myndigheder med henblik på anvendelsen af artikel 17-21 udveksler oplysninger elektronisk, skal de træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre overholdelsen af artikel 55.

Medlemsstaterne er ansvarlige for enhver udvikling af deres systemer, der er nødvendig for at udveksle disse oplysninger ved hjælp af CCN/CSI-netværket.

KAPITEL VI

ANMODNING OM ADMINISTRATIV MEDDELELSE

Artikel 25

På anmodning af den bistandssøgende myndighed meddeler den bistandssøgte myndighed i overensstemmelse med retsregler, der gælder for meddelelse af tilsvarende akter i den medlemsstat, hvor den bistandssøgende myndighed er hjemmehørende, modtageren alle akter og afgørelser fra de kompetente myndigheder vedrørende anvendelsen af momslovgivningen i den medlemsstat, hvor den bistandssøgende myndighed er hjemmehørende.

Artikel 26

Anmodningen om meddelelse skal indeholde en angivelse af formålet med den akt eller afgørelse, der skal meddeles, samt en angivelse af navn, adresse og andre oplysninger til identifikation af modtageren.

Artikel 27

Den bistandssøgte myndighed underretter omgående den bistandssøgende myndighed om, hvordan anmodningen om meddelelse er blevet fulgt op, og navnlig om den dato, hvor afgørelsen eller retsakten er blevet meddelt modtageren.

KAPITEL VII

TILSTEDEVÆRELSE I ADMINISTRATIVE KONTORER OG DELTAGELSE I ADMINISTRATIVE UNDERSØGELSER*Artikel 28*

1. Efter aftale mellem den bistandsøgende og den bistandsøgte myndighed og ifølge bestemmelser, som sidstnævnte har fastsat, kan embedsmænd der er bemyndiget af den bistandsøgende myndighed, med henblik på at udveksle de i artikel 1 omhandlede oplysninger være til stede i de kontorer eller ethvert andet sted, hvor de administrative myndigheder i den medlemsstat, hvor den bistandsøgte myndighed er hjemmehørende, udfører deres opgaver. Hvis de ønskede oplysninger er indeholdt i dokumentation, hvortil den bistandsøgte myndigheds embedsmænd har adgang, vil embedsmændene fra den bistandsøgende myndighed få udleveret genparter heraf.

2. Efter aftale mellem den bistandsøgende og den bistandsøgte myndighed og ifølge bestemmelser, som sidstnævnte har fastsat, kan embedsmænd, der er bemyndiget af den bistandsøgende myndighed, med henblik på at udveksle de i artikel 1 omhandlede oplysninger være til stede under de administrative undersøgelser, der udføres på den bistandsøgte medlemsstats område. Sådanne administrative undersøgelser ledes udelukkende af den bistandsøgte myndigheds embedsmænd. Den bistandsøgende myndigheds embedsmænd gør ikke brug af de kontrolbeføjelser, der er tillagt den bistandsøgte myndigheds embedsmænd. De kan imidlertid få adgang til de samme lokaler og dokumenter, som sidstnævnte har adgang til, ved den bistandsøgte myndigheds embedsmænds mellemkomst og udelukkende til brug i forbindelse med gennemførelsen af den administrative undersøgelse.

3. Embedsmænd fra den bistandsøgende myndighed, som er til stede i en anden medlemsstat i medfør af stk. 1 og 2, skal til enhver tid kunne fremvise en skriftlig fuldmagt med angivelse af deres identitet og deres officielle adkomst til at medvirke i sagen.

KAPITEL VIII

SAMTIDIG KONTROL*Artikel 29*

Medlemsstaterne kan gå med til at gennemføre samtidig kontrol, hver gang de mener, at en sådan kontrol er mere effektiv end kontrol udført af kun en enkelt medlemsstat.

Artikel 30

1. En medlemsstat udpeger uafhængigt de afgiftspligtige personer, den har til hensigt at indstille til samtidig kontrol. Den kompetente myndighed i den pågældende medlemsstat underretter den kompetente myndighed i de andre berørte medlemsstater om de tilfælde, den foreslår med henblik på samtidig kontrol. Den begrundes sit valg, så vidt det er muligt, ved at fremlægge de oplysninger, der har ført til dette valg. Den angiver under alle omstændigheder, inden for hvilken periode kontrollen skal finde sted.

2. Medlemsstatens kompetente myndighed, der modtager forslaget om samtidig kontrol, bekræfter over for den anden medlemsstats myndighed, at den accepterer, eller giver et begrundet afslag på at foretage denne kontrol i princippet

inden to uger efter modtagelsen af forslaget, men senest inden en måned.

3. Hver kompetent myndighed i de berørte medlemsstater udpeger en repræsentant, som har ansvaret for at lede og koordinere kontrollen.

KAPITEL IX

UNDERRETNING AF DE AFGIFTSPLIGTIGE PERSONER*Artikel 31*

1. De kompetente myndigheder i hver medlemsstat sikrer, at personer, der er involveret i leveringer af varer eller tjenesteydelser inden for Fællesskabet, og ikkeetablerede afgiftspligtige personer, der leverer teleydelser, radio- og tv-spredningstjenester og elektronisk leverede tjenesteydelser, navnlig dem, der er omhandlet i bilag II til direktiv 2006/112/EF, har mulighed for til brug for denne type aktiviteter elektronisk at få bekræftet gyldigheden af et momsregistreringsnummer for en bestemt person samt vedkommendes navn og adresse. Disse oplysninger skal svare til de data, der er omhandlet i artikel 17.

2. Hver medlemsstat bekræfter ad elektronisk vej navn og adresse på den person, som har fået tildelt momsnummeret, i overensstemmelse med dens nationale databeskyttelsesregler.

3. I den periode, der er fastlagt i artikel 357 i direktiv 2006/112/EF, finder denne artikels stk. 1 ikke anvendelse på ikkeetablerede afgiftspligtige personer, der leverer teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester.

Artikel 32

1. Kommissionen offentliggør på grundlag af oplysninger fra medlemsstaterne på sit websted detaljerne i de bestemmelser, som hver medlemsstat har godkendt til gennemførelse af afsnit XI, kapitel 3, i direktiv 2006/112/EF.

2. De nærmere bestemmelser om og formatet for de oplysninger, der skal meddeles, vedtages efter proceduren i artikel 58, stk. 2.

KAPITEL X

EUROFISC*Artikel 33*

1. Med henblik på at fremme og lette det multilaterale samarbejde om at bekæmpe momssvig oprettes der ved dette kapitel et netværk for hurtig udveksling af målrettede oplysninger mellem medlemsstaterne (i det følgende benævnt »Eurofisc«).

2. Medlemsstaterne skal inden for rammerne af Eurofisc:

- indføre en multilateral tidlig varslingsmekanisme til bekæmpelse af momssvig
- koordinere den hurtige multilaterale udveksling af målrettede oplysninger inden for de emneområder, som Eurofisc arbejder på (i det følgende benævnt »Eurofiscarbejdsområder«)
- koordinere arbejdet for de deltagende medlemsstaters Eurofiscforbindelsesembedsmænd med hensyn til reaktion på de modtagne varslinger.

Artikel 34

1. Medlemsstaterne kan frit vælge, hvilke Eurofiscarbejdsområder de vil deltage i og kan også beslutte at indstille deres deltagelse deri.

2. Medlemsstater, der har valgt at deltage i et Eurofiscarbejdsområde, skal deltage aktivt i den multilaterale udveksling af målrettede oplysninger mellem alle de deltagende medlemsstater.

3. De udvekslede oplysninger er fortrolige, jf. artikel 55.

Artikel 35

Eurofisc modtager teknisk og logistisk støtte fra Kommissionen. Kommissionen har ikke adgang til de i artikel 1 omhandlede oplysninger, som måtte blive udvekslet via Eurofisc.

Artikel 36

1. Hver enkelt medlemsstats kompetente myndighed udpeger mindst en Eurofiscforbindelsesembedsmand. Eurofiscforbindelsesembedsmændene er kompetente embedsmænd i henhold til artikel 2, stk. 1, litra c), og udfører de i artikel 33, stk. 2, omhandlede aktiviteter. De er kun underlagt deres nationale administrationer.

2. Forbindelsesembedsmændene fra de medlemsstater, der deltager i et bestemt Eurofiscarbejdsområde (i det følgende benævnt »deltagende Eurofiscforbindelsesembedsmænd«), udpeger en koordinator (i det følgende benævnt »Eurofiscarbejdsområdekoordinatorer«) blandt de deltagende forbindelsesembedsmænd for et begrænset tidsrum. Eurofiscarbejdsområdekoordinatorerne skal:

- a) indsamle de oplysninger, der modtages fra de deltagende Eurofiscforbindelsesembedsmænd, og stille samtlige oplysninger til rådighed for de øvrige deltagende Eurofiscforbindelsesembedsmænd. Oplysningerne udveksles elektronisk
- b) sikre at de oplysninger, der modtages fra de deltagende Eurofiscforbindelsesembedsmænd, behandles som aftalt af deltagerne i arbejdsområdet, og stille resultatet til rådighed for de deltagende Eurofiscforbindelsesembedsmænd
- c) give feedback til de deltagende forbindelsesembedsmænd.

Artikel 37

Eurofiscarbejdsområdekoordinatorerne forelægger en årsrapport om aktiviteterne på samtlige arbejdsområder for det udvalg, der er omhandlet i artikel 58, stk. 1.

KAPITEL XI

BESTEMMELSER VEDRØRENDE SÆRORDNINGERNE I AFSNIT XII, KAPITEL 6, I DIREKTIV 2006/112/EF

AFDELING I

Bestemmelser gældende indtil den 31. december 2014*Artikel 38*

Følgende bestemmelser finder anvendelse på særordningerne i afsnit XII, kapitel 6, i direktiv 2006/112/EF. Definitionerne i artikel 358 i nævnte direktiv finder også anvendelse med henblik på dette kapitel.

Artikel 39

1. De oplysninger, som den afgiftspligtige person, der ikke er etableret i Fællesskabet, sender til identifikationsmedlemsstaten, når hans afgiftspligtige virksomhed påbegyndes, jf. artikel 361 i direktiv 2006/112/EF, skal forelægges elektronisk. De tekniske detaljer, herunder en ensartet elektronisk meddelelse, fastsættes efter proceduren i artikel 58, stk. 2, i denne forordning.

2. Identifikationsmedlemsstaten fremsender disse oplysninger elektronisk til de kompetente myndigheder i de øvrige medlemsstater senest ti dage efter udgangen af den måned, hvor oplysningerne blev modtaget fra den ikkeetablerede afgiftspligtige person. På samme måde skal de kompetente myndigheder i de øvrige medlemsstater underrettes om det tildelte identifikationsnummer. De tekniske detaljer, herunder en ensartet elektronisk meddelelse, hvormed disse oplysninger skal fremsendes, fastsættes efter proceduren i artikel 58, stk. 2.

3. Identifikationsmedlemsstaten skal elektronisk omgående underrette de kompetente myndigheder i de øvrige medlemsstater, hvis en ikkeetableret afgiftspligtig person udelukkes fra identifikationsregisteret.

Artikel 40

1. Momsangivelsen med de nærmere enkeltheder i artikel 365 i direktiv 2006/112/EF indsendes elektronisk. De tekniske detaljer, herunder en ensartet elektronisk meddelelse, fastsættes efter proceduren i artikel 58, stk. 2, i denne forordning.

2. Identifikationsmedlemsstaten fremsender disse oplysninger elektronisk til den kompetente myndighed i den pågældende medlemsstat senest ti dage efter udgangen af den måned, hvor angivelsen blev modtaget. Medlemsstater, der har krævet, at afgiftsangivelsen udarbejdes i en anden national valuta end euro, omregner beløbene til euro under anvendelse af kursen på den sidste dag i indberetningsperioden. Omregningen skal ske til de valutakurser, som Den Europæiske Centralbank har offentliggjort for den pågældende dag, eller, hvis der ikke har været nogen offentliggørelse den dag, den næste offentliggørelsesdag. De tekniske detaljer for fremsendelse af disse oplysninger fastsættes efter proceduren i artikel 58, stk. 2.

3. Identifikationsmedlemsstaten fremsender elektronisk de oplysninger til forbrugsmedlemsstaten, der er nødvendige for at kunne knytte den enkelte indbetaling sammen med den relevante kvartalsafgiftsangivelse.

Artikel 41

1. Identifikationsmedlemsstaten skal sikre, at det beløb, som den ikkeetablerede afgiftspligtige person har betalt, overføres til den bankkonto denomineret i euro, som den forbrugsmedlemsstat, som skal modtage betalingen, har udpeget hertil. Medlemsstater, der har krævet indbetaling i en anden national valuta end euro, omregner beløbene til euro under anvendelse af kursen på den sidste dag i indberetningsperioden. Omregningen skal ske til de valutakurser, som Den Europæiske Centralbank har offentliggjort for den pågældende dag, eller, hvis der ikke har været nogen offentliggørelse den dag, den næste offentliggørelsesdag. Overførslen skal finde sted senest ti dage efter udgangen af den måned, hvor betalingen blev modtaget.

2. Hvis den ikkeetablerede afgiftspligtige person ikke betaler hele det skyldige afgiftsbeløb, sikrer identifikationsmedlemsstaten, at betalingen overføres til forbrugsmedlemsstaten i forhold til den afgift, der skal betales i hver medlemsstat. Identifikationsmedlemsstaten underretter elektronisk de kompetente myndigheder i forbrugsmedlemsstaten herom.

Artikel 42

Medlemsstaterne underretter elektronisk de kompetente myndigheder i de øvrige medlemsstater om de bankkontonumre, som indbetalinger skal foretages til, jf. artikel 41.

Medlemsstaterne underretter omgående elektronisk de kompetente myndigheder i de øvrige medlemsstater og Kommissionen om ændringer i standardafgiftssatsen.

AFDELING 2

Bestemmelser gældende fra den 1. januar 2015

Artikel 43

Følgende bestemmelser finder anvendelse på særordningerne i afsnit XII, kapitel 6, i direktiv 2006/112/EF.

Artikel 44

1. De oplysninger, som den afgiftspligtige person, der ikke er etableret i Fællesskabet, sender til identifikationsmedlemsstaten, når hans afgiftspligtige virksomhed påbegyndes, jf. artikel 361 i direktiv 2006/112/EF, skal forelægges elektronisk. De tekniske detaljer, herunder en ensartet elektronisk meddelelse, fastsættes efter proceduren i artikel 58, stk. 2, i denne forordning.

2. Identifikationsmedlemsstaten fremsender disse oplysninger elektronisk til de kompetente myndigheder i de andre medlemsstater senest ti dage efter udgangen af den måned, hvor oplysningerne blev modtaget fra den afgiftspligtige person, der ikke er etableret i Fællesskabet. Tilsvarende oplysninger med henblik på identifikation af den afgiftspligtige person, der anvender særordningen i artikel 369b i direktiv 2006/112/EF, skal

sendes til de kompetente myndigheder i de andre medlemsstater senest ti dage efter udgangen af den måned, hvor den afgiftspligtige person anmeldte, at hans afgiftspligtige virksomhed i henhold til særordningen blev påbegyndt. På samme måde skal de kompetente myndigheder i de øvrige medlemsstater underrettes om det tildelte identifikationsnummer.

De tekniske detaljer, herunder en ensartet elektronisk meddelelse, hvormed disse oplysninger skal fremsendes, fastlægges efter proceduren i artikel 58, stk. 2, i denne forordning.

3. Identifikationsmedlemsstaten underretter omgående elektronisk de kompetente myndigheder i de øvrige medlemsstater, hvis en afgiftspligtig person, der ikke er etableret i Fællesskabet eller i forbrugsmedlemsstaten, udelukkes fra særordningen.

Artikel 45

1. Momsangivelsen med de nærmere enkeltheder i artikel 365 og 369g i direktiv 2006/112/EF indsendes elektronisk. De tekniske detaljer, herunder en ensartet elektronisk meddelelse, fastsættes efter proceduren i artikel 58, stk. 2, i denne forordning.

2. Identifikationsmedlemsstaten fremsender disse oplysninger elektronisk til den kompetente myndighed i den pågældende forbrugsmedlemsstat senest ti dage efter udgangen af den måned, hvor angivelsen blev modtaget. De i artikel 369g, stk. 2, i direktiv 2006/112/EF nævnte oplysninger skal også stiles til den kompetente myndighed i den pågældende etableringsmedlemsstat. Medlemsstater, der har krævet, at afgiftsangivelsen udarbejdes i en anden national valuta end euro, omregner beløbene til euro under anvendelse af kursen på den sidste dag i indberetningsperioden. Omregningen skal ske til de valutakurser, som Den Europæiske Centralbank har offentliggjort for den pågældende dag, eller, hvis der ikke har været nogen offentliggørelse den dag, den næste offentliggørelsesdag. De tekniske detaljer for fremsendelse af disse oplysninger fastsættes efter proceduren i artikel 58, stk. 2, i denne forordning.

3. Identifikationsmedlemsstaten fremsender elektronisk de oplysninger til forbrugsmedlemsstaten, der er nødvendige for at kunne knytte den enkelte indbetaling sammen med den relevante kvartalsafgiftsangivelse.

Artikel 46

1. Identifikationsmedlemsstaten skal sikre, at det beløb, som den ikkeetablerede afgiftspligtige person har betalt, overføres til den bankkonto denomineret i euro, som den forbrugsmedlemsstat, som skal modtage betalingen, har udpeget hertil. Medlemsstater, der har krævet indbetaling i en anden national valuta end euro, omregner beløbene til euro under anvendelse af kursen på den sidste dag i indberetningsperioden. Omregningen skal ske til de valutakurser, som Den Europæiske Centralbank har offentliggjort for den pågældende dag, eller, hvis der ikke har været nogen offentliggørelse den dag, den næste offentliggørelsesdag. Overførslen skal finde sted senest ti dage efter udgangen af den måned, hvor betalingen blev modtaget.

2. Hvis den ikkeetablerede afgiftspligtige person ikke betaler hele det skyldige afgiftsbeløb, sikrer identifikationsmedlemsstaten, at betalingen overføres til forbrugsmedlemsstaten i forhold til den afgift, der skal betales i hver medlemsstat. Identifikationsmedlemsstaten underretter elektronisk de kompetente myndigheder i forbrugsmedlemsstaten herom.

3. For så vidt angår de betalinger, der skal overføres til forbrugsmedlemsstaten i overensstemmelse med særordningen i afsnit XII, kapitel 6, afdeling 3, i direktiv 2006/112/EF, beholder identifikationsmedlemsstaten følgende procentsatser af de beløb, der er nævnt i denne artikels stk. 1 og 2:

a) fra 1. januar 2015 til 31. december 2016: 30 %

b) fra 1. januar 2017 til 31. december 2018: 15 %

c) fra 1. januar 2019: 0 %.

Artikel 47

Medlemsstaterne underretter elektronisk de kompetente myndigheder i de øvrige medlemsstater om de bankkontonumre, som indbetalinger skal foretages til, jf. artikel 46.

Medlemsstaterne underretter omgående elektronisk de kompetente myndigheder i de øvrige medlemsstater og Kommissionen om ændringer i den afgiftssats, der gælder for levering af teleydelser, radio- og tv-spredningstjenester og elektronisk leverede tjenesteydelser.

KAPITEL XII

UDVEKSLING OG OPBEVARING AF OPLYSNINGER I FORBINDELSE MED PROCEDUREN FOR TILBAGEBETALING AF MOMS TIL AFGIFTSPLIGTIGE PERSONER, DER IKKE ER ETABLERET I TILBAGEBETALINGSMEDLEMSSTATEN, MEN I EN ANDEN MEDLEMSSTAT

Artikel 48

1. Når etableringsmedlemsstatens kompetente myndighed modtager en anmodning om tilbagebetaling af moms i henhold til artikel 5 i direktiv 2008/9/EF, og artikel 18 i nævnte direktiv ikke finder anvendelse, sender den inden for 15 kalenderdage efter modtagelsen heraf anmodningen elektronisk til de kompetente myndigheder i hver berørt tilbagebetalingsmedlemsstat og bekræfter således, at ansøgeren i henhold til artikel 2, nr. 5), i direktiv 2008/9/EF er momspligtig, og at det af denne person oplyste momsregistreringsnummer eller skatteregistreringsnummer er gyldigt i tilbagebetalingsperioden.

2. Tilbagebetalingsmedlemsstaternes kompetente myndigheder meddeler elektronisk de kompetente myndigheder i de andre medlemsstater alle de oplysninger, de kræver i medfør af artikel 9, stk. 2, i direktiv 2008/9/EF. De tekniske detaljer, herunder en ensartet elektronisk meddelelse, hvormed disse

oplysninger skal fremsendes, fastlægges efter proceduren i artikel 58, stk. 2, i denne forordning.

3. Tilbagebetalingsmedlemsstaternes kompetente myndigheder meddeler elektronisk de øvrige medlemsstaters kompetente myndigheder, om de ønsker at benytte sig af muligheden for i henhold til artikel 11 i direktiv 2008/9/EF at kræve, at ansøgeren forelægger en beskrivelse af sin erhvervsaktivitet ved hjælp af de harmoniserede koder.

De i første afsnit nævnte harmoniserede koder fastlægges efter proceduren i artikel 58, stk. 2, i denne forordning på grundlag af NACE-nomenklaturen, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1893/2006 af 20. december 2006 om oprettelse af den statistiske nomenklatur for økonomiske aktiviteter NACE rev. 2 ⁽¹⁾.

KAPITEL XIII

FORBINDELSERNE MED KOMMISSIONEN

Artikel 49

1. Medlemsstaterne og Kommissionen undersøger og vurderer, hvordan den ordning vedrørende administrativt samarbejde, der er fastsat ved denne forordning, fungerer. Kommissionen samler medlemsstaternes erfaringer med henblik på at forbedre denne ordnings funktion.

2. Medlemsstaterne sender Kommissionen alle disponible oplysninger, der er af betydning for deres anvendelse af denne forordning.

3. Der opstilles en liste over statistiske oplysninger, der er af betydning for vurderingen af denne forordning, efter proceduren i artikel 58, stk. 2. Medlemsstaterne sender disse oplysninger til Kommissionen, i det omfang de er tilgængelige, og meddelelsen ikke vil medføre ubegrundede administrative byrder.

4. Med henblik på en evaluering af, om denne ordning for administrativt samarbejde er effektiv til bekæmpelse af svig og afgiftsunddragelse, kan medlemsstaterne meddele Kommissionen alle andre oplysninger som omhandlet i artikel 1.

5. Kommissionen meddeler de i stk. 2, 3 og 4 omhandlede oplysninger til de andre berørte medlemsstater.

6. Som supplement til hvad der kræves efter bestemmelserne i denne forordning meddeler Kommissionen, når det er nødvendigt, de enkelte medlemsstaters kompetente myndigheder alle oplysninger, der kan gøre det muligt for dem at bekæmpe momssvig, så snart den råder over disse oplysninger.

7. Kommissionen kan på anmodning fra en medlemsstat stille sin ekspertise, tekniske eller logistiske bistand eller enhver anden form for støtte til rådighed med henblik på at nå denne forordnings mål.

⁽¹⁾ EUT L 393 af 30.12.2006, s. 1.

KAPITEL XIV

FORBINDELSERNE MED TREDJELANDE

Artikel 50

1. Når et tredjeland sender oplysninger til den kompetente myndighed i en medlemsstat, kan denne myndighed sende dem til de kompetente myndigheder i medlemsstater, som må formodes at være interesseret i disse oplysninger, og under alle omstændigheder til dem, der anmoder herom, i det omfang det er tilladt i henhold til bistandsordninger med det pågældende tredjeland.

2. De kompetente myndigheder kan under overholdelse af deres nationale bestemmelser om videregivelse af personoplysninger til tredjelande sende oplysninger, der er indhentet i overensstemmelse med denne forordning, til et tredjeland, forudsat at følgende betingelser er opfyldt:

- a) den kompetente myndighed i den medlemsstat, som oplysningerne hidrører fra, har givet sit samtykke til fremsendelsen, og
- b) det pågældende tredjeland har forpligtet sig til at samarbejde i fornødent omfang om at indsamle bevismateriale for uregelmæssigheder i forbindelse med transaktioner, som synes at være i strid med momslovgivningen.

KAPITEL XV

BETINGELSER FOR UDVEKSLING AF OPLYSNINGER

Artikel 51

1. Meddelelser, som foretages i henhold til denne forordning, sendes så vidt muligt elektronisk efter nærmere bestemmelser, der vedtages efter proceduren i artikel 58, stk. 2.

2. Hvor anmodningen ikke er indgivet fuldstændigt via det i stk. 1 nævnte elektroniske system, skal den bistandssøgte myndighed straks og under alle omstændigheder senest fem arbejdsdage efter modtagelsen bekræfte modtagelsen af anmodningen elektronisk.

Hvor en myndighed har modtaget en anmodning eller oplysninger, som den ikke er den tiltænkte modtager af, skal den straks og under alle omstændigheder senest fem arbejdsdage efter modtagelsen sende en meddelelse elektronisk til afsenderen.

Artikel 52

Anmodninger om bistand, herunder anmodninger om meddelelse og bilag dertil, kan fremsættes på ethvert sprog, der aftales mellem den bistandssøgte og den bistandssøgende myndighed. Anmodningerne skal ledsages af en oversættelse til det eller et af de officielle sprog i den medlemsstat, hvor den bistandssøgte myndighed er hjemmehørende i tilfælde, hvor den bistandssøgte myndighed begrundet sin anmodning om en sådan oversættelse.

Artikel 53

Kommissionen og medlemsstaterne sikrer, at de bestående eller nye kommunikations- og informationssystemer, der er nødvendige for udvekslingen af de i denne forordning omhandlede oplysninger, fungerer. En aftale om serviceniveauet, der sikrer den tekniske kvalitet og kvantitet af de ydelser, som Kommissionen og medlemsstaterne skal levere med henblik på driften af

disse kommunikations- og informationssystemer, vedtages efter proceduren i artikel 58, stk. 2. Kommissionen er ansvarlig for enhver udvikling af CCN/CSI-netværket, der er nødvendig for at sikre udvekslingen af oplysninger mellem medlemsstaterne. Medlemsstaterne er ansvarlige for enhver udvikling af deres systemer, der er nødvendig for at sikre, at disse oplysninger kan udveksles under anvendelse af CCN/CSI-netværket.

Medlemsstaterne afstår fra alle krav om godtgørelse af udgifter, der påløber i forbindelse med anvendelsen af denne forordning, undtagen eventuelt udgifter til eksperthonorar.

Artikel 54

1. Den bistandssøgte myndighed i en medlemsstat skal give den bistandssøgende myndighed i en anden medlemsstat de oplysninger, der er nævnt i artikel 1, på betingelse af, at:

- a) antallet og arten af den bistandssøgende myndigheds anmodninger om oplysninger inden for en vis periode ikke udgør en uforholdsmæssig tung administrativ byrde for den bistandssøgte myndighed
- b) den bistandssøgende myndighed har udtømt de sædvanlige informationskilder, som den alt efter omstændighederne kunne have brugt til at få de ønskede oplysninger uden fare for, at det tilstræbte resultat ikke blev nået.

2. Ved denne forordning indføres der ingen forpligtelse til at foretage undersøgelser eller til at videregive oplysninger om et bestemt tilfælde, hvis lovgivningen eller den administrative praksis i den medlemsstat, som skulle levere oplysningerne, ikke tillader medlemsstaten at foretage sådanne undersøgelser eller at indsamle eller anvende sådanne oplysninger til den pågældende medlemsstats eget brug.

3. En bistandssøgt medlemsstats kompetente myndighed kan afslå at videregive oplysninger, når den bistandssøgende medlemsstat af retlige grunde ikke er i stand til at stille tilsvarende oplysninger til rådighed. Den bistandssøgte medlemsstat underretter Kommissionen om grunden til, at det er blevet afslået at videregive oplysningerne.

4. Videregivelse af oplysninger kan afslås i de tilfælde, hvor det vil føre til offentliggørelse af en erhvervsmæssig, industriel eller faglig hemmelighed, en fremstillingsmetode eller en oplysning, hvis offentliggørelse vil stride mod almene interesser.

5. Stk. 2, 3 og 4 kan under ingen omstændigheder fortolkes således, at de gør det muligt for en bistandssøgt myndighed i en medlemsstat at afslå at levere oplysninger om en afgiftspligtig person, der er momsregistreret i den bistandssøgende myndigheds medlemsstat, udelukkende fordi oplysningerne skal indhentes hos en bank, en anden finansieringsinstitution, en forvalter eller en person, der handler som repræsentant eller betroet person, eller fordi oplysningerne vedrører en persons ejerskabsinteresser.

6. Den bistandssøgte myndighed underretter den bistandssøgende myndighed om grunden til, at anmodningen om bistand ikke kan imødekommes.

7. Der kan fastsættes et mindstebeløb, som kan give anledning til en anmodning om bistand, efter proceduren i artikel 58, stk. 2.

Artikel 55

1. Oplysninger, der under en eller anden form videregives eller indsamles i medfør af denne forordning, herunder enhver oplysning, som en embedsmand har haft adgang til under de omstændigheder, der er fastlagt i kapitel VII, VIII og X, samt de tilfælde, der er nævnt i stk. 2, er omfattet af tavshedspligt og nyder samme beskyttelse som den, der gælder for tilsvarende oplysninger i henhold til lovgivningen i den medlemsstat, der modtager dem, og i henhold til de tilsvarende bestemmelser for Unionens instanser. Sådanne oplysninger må kun anvendes under de omstændigheder, der er fastlagt i denne forordning.

Sådanne oplysninger kan anvendes med henblik på fastsættelse af afgiftsgrundlaget, til opkrævning eller til administrativ kontrol af skatter og afgifter for at sikre afgiftsfastsættelse.

Oplysningerne kan også anvendes ved ansættelse af andre skatter, told og afgifter, der er omfattet af artikel 2 i Rådets direktiv 2008/55/EF af 26. maj 2008 om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med visse bidrag, afgifter, skatter og andre foranstaltninger ⁽¹⁾.

Endvidere kan de anvendes i forbindelse med retslige procedurer, som kan medføre anvendelse af sanktioner, og som indledes på grund af overtrædelse af skattelovgivningen, med forbehold af generelle regler og lovbestemmelser om sagsøgte og vidners rettigheder i sådanne procedurer.

2. Personer, der er behørigt sikkerhedsgodkendt af Kommissionens sikkerhedsgodkendelsesmyndighed, kan udelukkende få adgang til disse oplysninger, hvis det er nødvendigt med henblik på drift, vedligeholdelse og udvikling af CCN/CSI-netværket.

3. Uanset stk. 1 skal de kompetente myndigheder i den medlemsstat, der meddeler oplysningerne, tillade, at de benyttes til andre formål i den bistandssøgende medlemsstat, såfremt oplysningerne i henhold til den bistandssøgte medlemsstats lovgivning kunne benyttes til de samme formål i den bistandssøgte medlemsstat.

4. Når den bistandssøgende myndighed finder, at oplysninger, den har modtaget fra den bistandssøgte myndighed, kan være til nytte for en kompetent myndighed i en tredje medlemsstat, kan den videregive dem til denne. Den underretter på forhånd den bistandssøgte myndighed herom. Den bistandssøgte myndighed kan gøre videregivelsen af oplysninger til en tredjepart betinget af sit forudgående samtykke.

5. Enhver form for lagring eller udveksling af oplysninger i henhold til denne forordning er underlagt gennemførelsesbestemmelserne til direktiv 95/46/EF. Medlemsstaterne begrænser dog med henblik på den korrekte anvendelse af denne forordning rækkevidden af de forpligtelser og rettigheder, der er fastsat i artikel 10, artikel 11, stk. 1, og artikel 12 og 21 i direktiv 95/46/EF i det omfang, det er nødvendigt for at beskytte de interesser, der er nævnt i artikel 13, stk. 1, litra e), i nævnte direktiv.

Artikel 56

Rapporter, attester og alle andre dokumenter eller bekræftede genpartier eller uddrag af sådanne dokumenter, der er indhentet af repræsentanter for den bistandssøgte myndighed og videregivet til den bistandssøgende myndighed i tilfælde af bistand i

henhold til denne forordning, kan påberåbes som bevismateriale af de kompetente instanser i den bistandssøgende medlemsstat på samme måde som tilsvarende dokumenter, der er fremsendt af en anden myndighed i den medlemsstat, hvor den bistandssøgende myndighed er hjemmehørende.

Artikel 57

1. Med henblik på anvendelse af denne forordning tager medlemsstaterne de nødvendige skridt til at:

- a) sikre en effektiv indenlandsk koordination mellem de kompetente myndigheder
- b) etablere et direkte samarbejde mellem de myndigheder, der har særlige beføjelser med henblik på denne koordination
- c) sikre, at den ved denne forordning fastsatte informationsudveksling fungerer efter hensigten.

2. Kommissionen meddeler hurtigst muligt hver medlemsstat de oplysninger, den modtager og kan videregive.

KAPITEL XVI

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 58

1. Kommissionen bistås af det stående udvalg vedrørende administrativt samarbejde.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF, fastsættes til tre måneder.

Artikel 59

1. Senest den 1. november 2013 og derefter hvert femte år forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om anvendelsen af denne forordning.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af denne forordning.

Artikel 60

1. Denne forordning berører ikke opfyldelsen af videregående forpligtelser med hensyn til gensidig bistand på grundlag af andre retsakter, herunder også eventuelle bilaterale og multilaterale aftaler.

2. Når medlemsstaterne aftaler bilaterale ordninger om spørgsmål, som omfattes af denne forordning, navnlig i henhold til artikel 11, og disse ordninger ikke berører individuelle tilfælde, underretter de straks Kommissionen herom. Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater.

Artikel 61

Forordning (EF) nr. 1798/2003 ophæves med virkning fra 1. januar 2012. Dog skal virkningerne af artikel 2, stk. 1, i nævnte forordning opretholdes indtil den dato, hvor Kommissionen offentliggør den oversigt over kompetente myndigheder, der er omhandlet i denne forordnings artikel 3.

⁽¹⁾ EUT L 150 af 10.6.2008, s. 28.

Kapitel V, med undtagelse af artikel 27, stk. 4, finder fortsat anvendelse indtil den 31. december 2012.

Henvisninger til den ophævede forordning læses som henvisninger til nærværende forordning.

Artikel 62

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den finder anvendelse fra den 1. januar 2012.

Dog finder artikel 33-37 anvendelse fra 1. november 2010.

Kapitel V, med undtagelse af artikel 22 og 23 finder anvendelse fra den 1. januar 2013,

— artikel 38-42 finder anvendelse fra den 1. januar 2012 til den 31. december 2014, og

— artikel 43-47 finder anvendelse fra den 1. januar 2015.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Luxembourg, den 7. oktober 2010.

På Rådets vegne

S. VANACKERE

Formand

BILAG I

Liste over leveringer af varer og tjenesteydelser, som artikel 7, stk. 3 og 4, finder anvendelse på:

- 1) Fjernsalg (artikel 33 og 34 i direktiv 2006/112/EF)
- 2) Tjenesteydelser vedrørende fast ejendom (artikel 47 i direktiv 2006/112/EF)
- 3) Teleydelser, radio- og tv-spredningstjenester og elektroniske tjenesteydelser (artikel 58 i direktiv 2006/112/EF)
- 4) Anden udlejning af et transportmiddel til en ikkeafgiftspligtig person end korttidsudlejning (artikel 56 i direktiv 2006/112/EF).

*BILAG II***Den ophævede forordning med senere ændringer heraf**

Rådets forordning (EF) nr. 1798/2003	EUT L 264 af 15.10.2003, s. 1.
Rådets forordning (EF) nr. 885/2004	EUT L 168 af 1.5.2004, s. 1.
Rådets forordning (EF) nr. 1791/2006	EUT L 363 af 20.12.2006, s. 1.
Rådets forordning (EF) nr. 143/2008	EUT L 44 af 20.2.2008, s. 1.
Rådets forordning (EF) nr. 37/2009	EUT L 14 af 20.1.2009, s. 1.

BILAG III

SAMMENLIGNINGSTABEL

Forordning (EF) nr. 1798/2003	Nærværende forordning
Artikel 1, stk. 1, første og andet afsnit	Artikel 1, stk. 1, første og andet afsnit
Artikel 1, stk. 1, tredje afsnit	—
Artikel 1, stk. 1, fjerde afsnit	Artikel 1, stk. 4
Artikel 1, stk. 2	Artikel 1, stk. 3
Artikel 2, stk. 1, nr. 1)	Artikel 3
Artikel 2, stk. 1, nr. 2)	Artikel 2, stk. 1, litra a)
Artikel 2, stk. 1, nr. 3)	Artikel 2, stk. 1, litra b)
Artikel 2, stk. 1, nr. 4)	Artikel 2, stk. 1, litra c)
Artikel 2, stk. 1, nr. 5)	Artikel 2, stk. 1, litra d)
Artikel 2, stk. 1, nr. 6)	Artikel 2, stk. 1, litra e)
Artikel 2, stk. 1, nr. 7)	Artikel 2, stk. 1, litra f)
Artikel 2, stk. 1, nr. 8)	Artikel 2, stk. 1, litra g)
Artikel 2, stk. 1, nr. 9)	Artikel 2, stk. 1, litra h)
Artikel 2, stk. 1, nr. 10)	Artikel 2, stk. 1, litra i)
Artikel 2, stk. 1, nr. 11)	Artikel 2, stk. 1, litra j)
Artikel 2, stk. 1, nr. 12)	Artikel 2, stk. 1, litra k)
Artikel 2, stk. 1, nr. 13)	Artikel 2, stk. 1, litra l)
Artikel 2, stk. 1, nr. 14)	—
Artikel 2, stk. 1, nr. 15)	Artikel 2, stk. 1, litra m)
Artikel 2, stk. 1, nr. 16)	Artikel 2, stk. 1, litra n)
Artikel 2, stk. 1, nr. 17)	—
Artikel 2, stk. 1, nr. 18)	Artikel 2, stk. 1, litra p)
Artikel 2, stk. 1, nr. 19)	Artikel 2, stk. 1, litra q)
Artikel 2, stk. 2	Artikel 2, stk. 2
Artikel 3, stk. 1	—
Artikel 3, stk. 2	Artikel 4, stk. 1
Artikel 3, stk. 3	Artikel 4, stk. 2
Artikel 3, stk. 4	Artikel 4, stk. 3
Artikel 3, stk. 5	Artikel 4, stk. 4
Artikel 3, stk. 6	Artikel 5
Artikel 3, stk. 7	Artikel 6

Forordning (EF) nr. 1798/2003	Nærværende forordning
Artikel 4	—
Artikel 5, stk. 1	Artikel 7, stk. 1
Artikel 5, stk. 2	Artikel 7, stk. 2
Artikel 5, stk. 3	Indtil 31. december 2014: artikel 7, stk. 3 Fra 1. januar 2015: artikel 7, stk. 4
Artikel 5, stk. 4	Artikel 7, stk. 5
Artikel 6	Artikel 8
Artikel 7	Artikel 9
Artikel 8	Artikel 10
Artikel 9	Artikel 11
Artikel 10	Artikel 12
Artikel 11	Artikel 28
Artikel 12	Artikel 29
Artikel 13	Artikel 30
Artikel 14	Artikel 25
Artikel 15	Artikel 26
Artikel 16	Artikel 27
Artikel 17, stk. 1	Artikel 13, stk. 1
Artikel 17, stk. 2	Artikel 14, stk. 2
Artikel 18	Artikel 14, stk. 1, første afsnit
Artikel 19	—
Artikel 20	—
Artikel 21	Artikel 14, stk. 1, andet afsnit
Artikel 22, stk. 1, første afsnit	Artikel 17, stk. 1, litra a)
Artikel 22, stk. 1, andet afsnit	Artikel 18
Artikel 22, stk. 2	Artikel 19
Artikel 23, stk. 1	Artikel 21, stk. 2, litra a) og b)
Artikel 23, stk. 2	Artikel 21, stk. 2, andet afsnit
Artikel 24, stk. 1, nr. 1)	Artikel 21, stk. 2, litra c)
Artikel 24, stk. 1, nr. 2)	Artikel 21, stk. 2, litra d)
Artikel 24, stk. 2	Artikel 21, stk. 2, andet afsnit
Artikel 25, stk. 1	Artikel 20, stk. 1
Artikel 25, stk. 2	Artikel 20, stk. 2
Artikel 25, stk. 3	—

Forordning (EF) nr. 1798/2003	Nærværende forordning
Artikel 26	Artikel 24, stk. 1
Artikel 27, stk. 1	Artikel 17, stk. 1, litra b)
Artikel 27, stk. 2	Artikel 17, stk. 1, litra b), og artikel 21, stk. 1
Artikel 27, stk. 3	Artikel 17, stk. 1, litra b), og artikel 21, stk. 1
Artikel 27, stk. 4	Artikel 31
Artikel 27, stk. 5	Artikel 24
Artikel 28	Indtil 31. december 2014: artikel 38 Fra 1. januar 2015: artikel 43
Artikel 29	Indtil 31. december 2014: artikel 39 Fra 1. januar 2015: artikel 44
Artikel 30	Indtil 31. december 2014: artikel 40 Fra 1. januar 2015: artikel 45
Artikel 31	Artikel 17, stk. 1, litra d)
Artikel 32	Indtil 31. december 2014: artikel 41 Fra 1. januar 2015: artikel 46
Artikel 33	Indtil 31. december 2014: artikel 42 Fra 1. januar 2015: artikel 47
Artikel 34	—
Artikel 34a	Artikel 48
Artikel 35	Artikel 49
Artikel 36	Artikel 50
Artikel 37	Artikel 51, stk. 1
Artikel 38	Artikel 52
Artikel 39	Artikel 53
Artikel 40	Artikel 54
Artikel 41	Artikel 55
Artikel 42	Artikel 56
Artikel 43	Artikel 57
Artikel 44	Artikel 58
Artikel 45	Artikel 59
Artikel 46	Artikel 60
Artikel 47	Artikel 61
Artikel 48	Artikel 62